

ПРОТОКОЛ

№ 275

гр. Пловдив, 11.11.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на единадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Михаела Хр. Буюклиева

Членове: Радка Д. Чолакова
Румяна Ив. Панайотова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Румен Бончев Попов (АП-Пловдив)

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно
частно наказателно дело № 20215000600558 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:20 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМАТА Р. Т. Г. се явява лично и с адв.С.Ч. с пълномощно по
делото.

АДВ. А.: Аз не се явявам за обвиняемата Г.. Пълномощията са
оттеглени към момента на упълномощаването на адв.Ч..

ОБВИНЯЕМИЯТ Д. М. Т. се явява лично и с адв. А.А. с пълномощно
по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Ч.: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМАТА Г.: Да се даде ход на делото.

АДВ. А.: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ Т.: Да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание намира, че са налице основанията за даване ход
на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се същото с прочитане на частните жалби на обвиняемите Р.Г. и Д.Т., подадени чрез техните защитници, срещу определението на Окръжен съд – Стара Загора, постановено по ЧНД № 2677/2021 г., с което спрямо обвиняемите Р.Г. и Д.Т. е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Съдебният акт се атакува като незаконосъобразен и необоснован. Иска се неговата отмяна и определяне на по-лека мярка за неотклонение по отношение на двамата обвиняеми.

РАЗЯСНИХА се на страните правата по чл.274 и чл.275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Доказателствени искания нямам. Искания за отводи също нямам.

АДВ. Ч.: Бях направил искане в жалбата към съда. Дошли ли са разпити, понеже не съм се запознавал с материалите по делото. Нямаме искания за отводи. Нямаме доказателствени искания. Не поддържаме искането за прилагане на материали по досъдебното производство. Поддържам жалбата.

ОБВИНЯЕМАТА Г.: Поддържам казаното от защитника ми. Нямам против този състав на съда, секретар и прокурор да гледа делото. Нямам доказателствени искания. Поддържам жалбата на адв. Ч..

АДВ. А.: Поддържам жалбата. Нямам искания за отводи и за събиране на нови доказателства.

ОБВИНЯЕМИЯТ Т.: Нямам искания за отводи и за събиране на нови доказателства. Поддържам жалбата.

С оглед становището на страните, съдът след съвещание намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, ще Ви моля да

потвърдите като правилно и законосъобразно определението на Старозагорски окръжен съд, с което е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на тези двама обвиняеми. В мотивите към определението е направен подробен анализ защо са налице достатъчно доказателства, които да обосновават предположение към настоящия момент, че те са съучастници към държането с цел разпространение на наркотичните вещества, които са открити в дома, в който съжителстват. Действително от обективните находки по делото при претърсването и изземването, установяването на местоположението на наркотичните вещества, взната и останалите веществени доказателства, приобщени след процесуално-следствено действие, може да бъде направен извод, че са държани и от двамата при условията на съучастие, с цел разпространение, като доказателствата са надградени по отношение на обвиняемата Г. с показанията на свидетелите А. и В.. Не съм съгласен с доводите, изтъкнати в жалбата на защитника на Г., че понеже не са намерени наркотични вещества у тези свидетели не може да бъде направено съответствие между държаните в дома наркотични вещества и тези, които са били разпространени, защото такова изискване няма и не е необходимо да има. Достатъчно е да се погледне съдебното минало на Г. в тази насока, за да бъде установено, че съществува реална опасност да извърши друго престъпление. Тя вече е с повдигнато обвинение за държане с цел разпространение на наркотични вещества, докато ѝ тече изпитателният срок по чл.66 НК, за държане на наркотични вещества и след като е шофирала след употреба на такива.

По отношение на обвиняемия Д.Т. също съществува реална опасност да извърши друго престъпление от същия характер, като считам, че следва да бъде игнорирана позицията му в дадените от него съвсем законни обяснения за това, че е действал самостоятелно, с оглед защитата на другата обвиняема по делото. В този смисъл моля да се произнесете, благодаря ви.

АДВ. Ч.: Аз поддържам жалбата и изложените в нея доводи и в допълнение към нея, с оглед становището на колегата, ще ги доразвия и ще Ви моля при вземане на Вашето решение да имате предвид следното: Никой не оспорва, че са разпитани определени свидетели. Въпросът е кои данни се извличат от техните показания. Полицейският служител няма да го коментирам, там реално няма нищо. Въпросните свидетели А. и В. посочил

съм в жалбата си, че те могат със същия успех да кажат, че ще купуват и пудра захар, но не сме тук да оценяваме доказателства. Да се приеме, че въпросните лица действително са закупували наркотични вещества, без такива вещества да са намерени в тях означава, да се създаде една изключително опасна практика, че полицейските служители в стремежа си да докажат някакво свое виждане, че определено лице държи или държи с цел разпространение наркотични вещества всеки ще могат произволно да подбират определени хора и всеки да казва: „да, аз закупих“, да“, аз закупих“. В конкретния случай е направено доказателствено искане пред органите на досъдебното производство за проверка твърденията на подзащитната ми къде се е намирала на датата, на която А. е закупил въпросното наркотично вещество. Налице е едно доста обезпокоително бездействие. В същата насока са и липсата на дактилоскопна справка - има ли следи, няма ли следи. Всички знаем как бързо работят органите на досъдебното производство, когато доказателствата са в тяхна полза и как се представят справките на другия ден. В конкретния случай други доказателства, които да подкрепят обвинението, освен недостатъчните показания на В. и на А. няма.

В тази насока ще коментирам също съдебното минало на подзащитната ми, послужило като основание да се приеме, че съществува опасност да се извърши престъпление. Не казвам друго престъпление, защото законът е категоричен, че тя е невинна до доказване на противното, а само ще си позволя да насоча вниманието Ви, че да, тя е осъждана за държане, за шофиране след употреба, а не за разпространение и това, че е държала не означава, че разпространява.

Опасността да се укрие и да извърши каквото и да било престъпление следва да се извлича не само от тежестта на обвинението, като юристи много добре знаем, че в НК над 2/3 са все тежки умишлени престъпления, а от характеристикните данни и личността на дееца. В конкретния случай пред вас има една млада жена, майка, която вярно, че е осъждана, но не се е укривала от органите на досъдебното производство, а тя е разказала, дала е обяснения къде се е намирала. И тук идва следващият основен момент. От прокуратурата, включително и днес, се коментира, че от намереното вещество се прави връзка между съпруга на подзащитната ми и нея самата, че се държи наркотично вещество с цел разпространение. Някакви доказателства, че това

наркотично вещество е придобито по времето, когато Г. е била там, никакви доказателства, че тя го е донесла, никакви доказателство откъде въобще се е появило и никакви доказателство, че е идентично с веществата, които А. и В. твърдят, че са закупували, няма. Така че данните, с които разполагаме, макар и да съдържат определени твърдения, за мен, а вярвам и за Вас, са изключително недостатъчни, за да се извлече изводът, че лицето е извършило престъплението, за което е обвинено. Със същия успех можеше да бъде повдигнато обвинение за каквото и да е друго престъпление и приемайки, че е осъждана, накрая пак да се каже, да, тя може да извърши престъпление. Мярката за неотклонение, както многократно е наблягано в много съдебни актове, тя не е самоцел, тя е не, за да се осигурява някакво фалшиво спокойствие на органите на досъдебното производство, а за да се гарантира явяването на подсъдимата и изтърпяване на едно бъдещо наказание. И в случая се гледа процесуалното поведение на лицето и личността – работила, както казах, майка, не се укривала, не е криминално проявена в смисъла, в който определено се влага. Затова Ви моля с Вашия съдебен акт да отмените първоинстанционното определение и да определите на подзащитната ми полка мярка за неотклонение. За мен при наличните доказателства единствената възможна мярка може да бъде „Подписка“.

Ако вече ще се опираме на тежестта на обвинението, то тогава би следвало да е „Парична гаранция“, съобразена с паричното и имотно състояние на подзащитната ми, но е и „задържане под стража“. Не трябва мярката за неотклонение да се превръща в изпълнение на наказание, а дори и във форма на изтезание, въпреки, че в случая продължителността е изключително малка и не може да говорим в този аспект, но бездействието на органите на досъдебното производство в случая е обезпокоително.

ОБВИНЯЕМАТА Р. Т. Г. (за лична защита): Съгласна съм с казаното от защитника ми няма какво да добавя.

АДВ. А.: Уважаема госпожо председател, уважаеми апелативни съдии, поддържам изцяло доводите, наведени в депозираната от нас частна жалба срещу определението на Окръжния съд. Считаме същото за неправилно. Поддържам изцяло казаното от колегата Ч. в частта, в която се отнася за моя подзащитен Д.Т. и следва да се отбележи, че по отношение на същия липсват каквито и да са доказателства по отношение на повдигнатото му обвинение, а

именно държане на наркотични вещества с цел продажба. Действително, още на досъдебното производство, ако обърнете внимание на протокола за претърсване и изземване, отзад той е написал, че тези вещества са негови и това става към момента на реализирането на съответното процесуално действие, което е основополагащото и въз основа на него е образувано досъдебното производство, по което е привлечен. Същото това той потвърждава и в обясненията, дадени след привличането му в качеството му на обвиняем. Удобно от страна на държавното обвинение и органите на разследването се приема, че това е единствено негова защитна теза. От разпитите и на двамата обвиняеми става ясно, което подлежи на проверка и са депозирани съответните молби, че жената, с която той живее на семейни начала, към момента, описан в свидетелските показания, не е обитавала дома му. Същият не отрича, че е държал вещества, като твърди, че са единствено за негова лична употреба. Количеството на веществата, които са се намирали в една опаковка в по-голямата си част, не са в толкова голям размер, че да се предположи и оттам да се изведе обоснованото предположение, че са били с цел продажба. Това от страна на държавното обвинение се извлича единствено от факта, че са намерени множество малки пликчета с клик-система, което не води до извода, че е налице целта – разпространение на наркотични вещества.

В показанията и на двамата свидетели, които са разпитани по настоящото производство до настоящия момент, никъде не се споменава името Д. М. Т., тоест липсват каквито и да е данни същият да е извършил разпространяване на наркотично вещество. Така че, приетото като защитна позиция с цел да осигури някаква защита на жената, с която живее на семейни начала, според нас е едно умозаключение на държавното обвинение, както и на ОС- Стара Загора, за да наложи най-тежката мярка за неотклонение.

В този смисъл считам, че една по-лека мярка, няма да се спирам, както колегата, по отношение на целта на най-тежката мярка, но считам, че следва да се обсъди и довода на окръжния съд, че евентуално може да се манипулират показанията на някакви бъдещи свидетели, ако бъде взета по-лека мярка, с това не сме съгласни. В крайна сметка, това е извършване на друго престъпление, за което се носи наказателна отговорност, предвидена в закона. Дори да се пусне някой от обвиняемите, той няма как да знае как

някой ще свидетелства и как органите на досъдебното производство ще издирят лица, които да дадат обективни данни за фактическата обстановка със съображения, че са купували, за да докажат, че са извършили престъпление, за да могат да ги манипулират. Тоест, това считаме за несериозно и предвид, че липсват каквито и да е доказателства по отношение на моя подзащитен, считаме, че най-адекватната мярка за това, още повече, че същият се е признал за държане на наркотични вещества, привлечен е като обвиняем на досъдебното производство. Считаме, че като адекватна мярка, която да осигури протичането на наказателния процес във фазата на досъдебното производство и на съдебното производство, би била „Подписка“, като молим да се произнесете в този смисъл.

ОБВИНЯЕМИЯТ Д. М. Т. (за лична защита): С всичко съм съгласен. Аз наистина съм си ги взимал за лична употреба. Аз съм си просто един професионален **, който си гледа семейството, като родител се грижи за семейството. Не съм никакъв престъпник. Пак си признавам, казвам, че съм го взел за лична употреба, тя не е била в къщата в момента дори, а беше 5-6 дена при майка си, защото бяхме скарани. Точно в деня на задържането, тя тогава се е прибрала. Аз дори съм спял, не съм знаел, че се е прибрала. Просто това искам да кажа, че тя е майка, имаме си деца. Имаме едно малко дете, което е **-годишно. Ако ние не се грижим за него, няма кой да се грижи, да го заведе на училище и като най-нормални хора. Не сме никакви престъпници, като ни изкарват, това искам да кажа. Работя в И.. Аз съм професионален **, нали ви казах, обаче спрях работа и се прибрах, май месец се прибрах. Дори всички спестявания съм си ги теглил оттук, от Стара Загора. Откакто съм се прибрал, работя на частно. По професия съм електричар. Ако някой ме извика нещо да му поправа, отивам по къщите и го поправам, но на договор не работя.

Съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИТЕ:

ОБВИНЯЕМАТА Р.Г.: Искам да си ходя вкъщи.

ОБВИНЯЕМИЯТ Д.Т.: Също искам да си ходя при семейството. Няма да се занимавам с тези неща. Обещавам пред всички вас, че никога повече

няма да допусна такова нещо.

Съдът, след съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64, ал.7 от НПК.

Образувано е по частни жалби на защитниците на Р. Т. Г. и Д. М. Т., обвиняеми по досъдебно производство № ***, срещу определение № 371/05.11.2021г. на Окръжен съд гр.Стара Загора, постановено по ЧНД № 2677/2021г. по описа на същия съд, с което е взета мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо обвиняемите.

В жалбите се излагат доводи, че не са налице кумулативните основания за определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо обвиняемите Г. и Т.. Прави се искане за отмяна на определението на първоинстанционния съд и вземане на по-лека мярка за неотклонение спрямо последните.

В съдебно заседание защитниците на обвиняемите поддържат жалбите и изложените в тях съображения.

Обвиняемите Г. и Т. се присъединяват към казаното от техните защитници и искат да им се наложи по-лека мярка за неотклонение.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив изразява становище, че жалбите са неоснователни, а атакуваният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, следва да се потвърди.

Съдът, след като анализира доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, изложеното в жалбите и заявеното от страните, намира за установено следното:

Частните жалби са процесуално допустими, тъй като са подадени в срок от надлежни страни в процеса. Разгледани по същество са неоснователни.

За да постанови определението си, Окръжен съд гр.Стара Загора е приел, че в случая са налице основанията, визирани в чл.63 от НПК, за вземане мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо обвиняемите Г. и Т..

Този извод се споделя изцяло от въззивния съд.

Правилно първоинстанционният съд е счел, че от събраните доказателства по делото може да се направи обосновано предположение за съпричастност на обвиняемите към деянието по чл.354а, ал.1 вр. чл.20, ал.2 от НК с предмет метамфетамин, за което са привлечени към наказателна отговорност. В подкрепа на този извод са събраните гласни, писмени и веществени доказателства, заключението на вещото лице.

Законодателят борави с понятието предположение и не изисква тази безспорност и категоричност, която е задължителна, когато съдът решава въпросите по чл.301 от НПК при постановяване на присъдата си.

На следващо място, касае се за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода и глоба.

Като се вземат предвид обстоятелствата, при които е осъществена вменената дейтелност, че се касае за съучастие, нейният предмет, като вид и активен компонент, другите веществени доказателства /везна, опаковки/ въззивният съд също намира, че съществува реална опасност обвиняемите Г. и Т. да извършат престъпление.

За обвиняемата Г. не следва да се пренебрегне и обстоятелството, че е осъждана за деяния по чл.216а, чл.343б, ал.3 и чл.354а, ал.3, т.1 от НК, че вмененото престъпление е осъществено в определения ѝ изпитателен срок на условно осъждане по чл.66 от НК.

Обоснован е изводът на първостепенния съд, че тя е деец с висока степен обществена опасност и е налице реална такава от укриване с цел осуетяване на провеждането на наказателното преследване срещу нея и евентуално изтърпяване на наложено наказание.

Доводите на защитата за чисто съдебно минало на обвиняемия Т., семейно положение, постоянен адрес на обвиняемите не водят до оборване на горните изводи.

Тези за бездействие на органите на досъдебното производство не се споделят, тъй като то е образувано на 02.11.2021г.

С оглед фазата, на която се намира разследването, степента на

обществена опасност на деянието и дейците, настоящата инстанция намира, че целите визирани в чл.57 от НПК ще се постигнат само с мярка за неотклонение „задържане под стража“. Те не биха се постигнали с по-лека, каквото е становището на защитниците на обвиняемите Г. и Т..

Поради изложеното Пловдивският апелативен съд счита, че определението на Окръжен съд гр.Стара Загора е законосъобразно и обосновано и като такова следва да се потвърди, а жалбите, като неоснователни, да се оставят без уважение.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 371/05.11.2021г. на Окръжен съд гр.Стара Загора, постановено по ЧНД № 2677/2021г. по описа на същия съд, с което спрямо Р. Т. Г., ЕГН *****, и Д. М. Т., ЕГН *****, обвиняеми по досъдебно производство № ***, е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 10:55 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____